

Til § 7.

I forhold til reglen i lov 1933, § 34, stk. 2, er det nyt, at udsendelse af værket under et pseudonym, der er alment kendt, sidestilles med egentlig navngivelse. Herved er lovforslaget i overensstemmelse med den i 1948 vedtagne formulering af Bernerkonventionens art. 15, stk. 1. At pseudonymet (eller mærket) skal være alment kendt, vil sige, at det i almenheden skal være bekendt, hvem der skjuler sig bag det.

Bestemmelsen i stk. 1 er desuden udvidet til at gælde offentliggørelse af værket på anden måde end ved udgivelse.

Stk. 2 svarer til lov 1933 § 34, stk. 3, idet der dog er åbnet en særlig adgang til senere navngivning af værket ved anmeldelse til undervisningsministeriet. Bestemmelsen giver alene udgiveren respektive forlæggeren en ret til at repræsentere ophavsmanden og varetage hans interesser, men ikke til uden ophavsmandens samtykke at disponere over værket, udover hvad der følger af aftalen mellem parterne.

Til § 8.

Lovforslaget anvender i en række paragraffer udtrykkene „offentliggjort“ og „udgivet“, og knytter visse retsvirkninger til offentliggørelsen eller udgivelsen, jfr. eksempelvis i § 11, i § 17, i § 18 og i § 44. Man har derfor fundet det nødvendigt at definere de nævnte udtryk.

Offentliggørelse foreligger, når værket for første gang lovligt er gjort tilgængeligt for almenheden. I modsætning til begrebet „at gøre et værk tilgængeligt for almenheden“ er offentliggørelsen altså en engangsforeteelse. Offentliggørelse kan ske ved, at værket fremføres offentligt, eller ved, at eksemplarer af det forevises for eller spredes til almenheden, f. eks. ved udgivelse. Specielt med hensyn til kunstværker bemærkes, at sådanne værker må antages at være offentliggjort, når et af kunstneren fremstillet eksemplar har været gjort tilgængeligt for almenheden, f. eks. derved, at det har været offentligt udstillet i udstillingslokaler, til salg hos kunsthandlere el. lign., eller når det dog har forladt kunstnerens private sfære derved, at han har afhændet det til andre end sine nærmeste. Men et kunstværk kan naturligvis også offentliggøres ved udgivelse. At det *lovligt* skal være gjort tilgængeligt for almenheden vil i reglen sige, at der skal have foreligget samtykke fra ophavsmanden eller den, til hvem ophavsretten er overgået. Værker kan imidlertid også lovligt gøres tilgængelige for almenheden med støtte i en af de i kapitel II optagne bestemmelser. I de fleste tilfælde vil dette dog ingen betydning have i denne sammenhæng, idet

disse bestemmelser i almindelighed kun er anvendelige, når værket allerede er offentliggjort. En principielt vigtig undtagelse gælder dog ifølge § 25 for kunstværker.

Udgivelse er ophavsretligt et snævrere begreb end offentliggørelse. Udgivelsen forudsætter 1) en fiksering af det pågældende åndsværk i eksemplarer (nye eksemplarer) i bogform, som trykte noder, som tidsskriftartikel, som brugsgenstand, som grammofonplade, som film, på stålband, ved hjælp af andre tekniske reproduktionsmetoder m. v. samt 2) at de fremstillede eksemplarer bringes i handelen eller på anden måde udbredes blandt almenheden, f. eks. ved uddeling, udlån, udlejning eller udstilling.

Selvom dette ikke direkte fremgår af lovteksten, må det antagelig i overensstemmelse med den almindelige forståelse af begrebet „udgivelse“ yderligere kræves, at værket er gjort tilgængeligt for almenheden ved spredning af et passende stort antal eksemplarer jfr. Bernerkonventionens art. 4 nr. 4, der taler om „eksemplarer i tilstrækkeligt antal“. Hvor meget der i så henseende skal forlanges, må afhænge af værkets art og omstændighederne i øvrigt.

Som eksempler på et værks udgivelse i ophavsretlig forstand kan nævnes, at et skrift udsendes i bogform (f. eks. i henhold til en forlagskontrakt), at et musikværk bringes i handelen som trykte noder, at et kunstværk udsendes som reproduktion i et større antal eksemplarer, at en artikel trykkes i en avis eller et tidsskrift, eller at et litterært eller musikalsk værk overføres på bånd eller plader, som derefter bringes i handelen.

Til § 9.

Det er en overalt anerkendt regel (jfr. også forudsætningen i Bernerkonventionen af 1948 art. 2, stk. 2, 2. pkt.), at offentlige aktstykker som f. eks. love, administrative forskrifter og domme ikke er genstand for ophavsret. Sådanne aktstykker er utvivlsomt ofte selvstændige produkter af et intellektuelt arbejde, men den offentlige interesse i, at kendskabet til dem udbredes mest muligt, er så stor, at den enkeltes eventuelle interesse i at gøre ophavsretlige krav gældende må vige.

Lov 1933 § 8, stk. 1, fastslår, at love, administrative kendelser, domme samt andre offentlige aktstykker ikke er genstand for forfatterret. Lovforslagets formulering er noget videre, men betyder i realiteten ingen ændring i den hidtidige retstilstand på dette område.

Under udtrykkene i lovforslagets § 9 falder også eksamensopgaver ved offentlige eksaminer; disse er altså ikke beskyttede mod gengivelse; derimod vil den, der udgiver en samling af sådanne opgaver,